

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK VIII.

M A G I E.

Onder magie wordt ontzettend veel verstaan. Maar er zijn toch heel veel dingen waarmee men wel rekening kan houden. Een van de krachten, die in de magie een grote rol speelt is de zelfsuggestie.

Er bestaat een verhaal dat over de Maori's gaat. Het opperhoofd is heilig. Als je hem aanraakt of iets van hem gebruikt of voorwerpen van hem zouft wegnemen, dan ben je ten dode gedoemd. In dat verhaal komt verder voor dat een krijger, die helemaal niet weet waar de etensresten vandaan zijn gekomen ze dan opeet en pas daarna ontdekt dat hij de resten van het voedsel van zijn opperhoofd heeft opgegeten. De man krijgt onmiddellijk aanvallen en rillingen en crepeert ongeveer 3 uur later. Daaruit blijkt dat de man nog haast heeft gemaakt ook. Wat is hier nu aan de hand?

Het voedsel was goed, maar de man dacht dat hij zou sterven. Omdat hij dacht dat hij zou sterven suggereerde hij zichzelf verschijnse-len, die de dood aanvaardbaar maakten. Daardoor werd de suggestie steeds sterker doorgezet en werd op den duur het lichaam als geheel daarbij be-trokken. Als we nu zo iemand met de moderne middelen onderzocht zouden hebben, dan zouden we waarschijnlijk tot de conclusie zijn gekomen: het eni-ge dat we kunnen constateren is een hartstilstand. Verder niets.

Bij heel veel primitieve volkeren bestaat dit doden door een vervloe-king, door het schenden van een taboe en dergelijke. Als je nagaat in hoe-verre suggestie hierbij een rol speelt, dan blijkt al heel snel: er wordt ongetwijfeld gebruikgemaakt van allerlei hulpmiddelen, vergiften e.d. Maar er zijn een aantal verschijnselen die we toch niet kunnen wegverklaren.

Je kunt een medemens zodanig onder een ban brengen dat hij niet meer gelooft dat hij kan leven. En op het ogenblik dat dat gebeurt, is hij abso-luut weg; dan blijft er niets meer van over. Hij moet dan sterven.

U zult zeggen: Een erg opwekkend begin. Ik doe dit om duidelijk te ma-ken hoe sterk de invloed van de gedachte is op de mens. Het is niet wat de ander denkt. Het is wat je zelf denkt. Wie zich de moeite getroost om na te gaan hoe dat precies werkt, zal ongeveer het volgende constateren:

In alle gevallen is er een aanvaarding van de suggestie nodig. Die aanvaarding kan voortkomen uit een geloof, religieus of anderszins. Ze kan ook voortkomen uit een gelijke geaardheid. Als iemand b.v. enorm haatdragend is, dan is hij voor haat veel gemakkelijker ontvankelijk dan ie-mand die niet haatdragend is. Iemand die schuld bewust is kan via die schuld veel gemakkelijker worden benaderd dan iemand die dat schuld bewust-zijn niet bezit. Daaruit blijkt wel dat de mens rond zich eigenlijk een zeke-re verdediging kan opbouwen. Die verdediging is dan zeker ook gebaseerd op

je geloof. Dat wat je gelooft is belangrijk. Maar daarnaast ook op dat wat je kent en wat je hebt aanvaard. Juist op het ogenblik, dat je bepaalde zaken in jezelf niet meer kunt aanvaarden, ben je kwetsbaar geworden. Op dat ogenblik kan een vijand enorm veel aanrichten. Er is een gezegde uit Siam waarin wordt gezegd: Slaap je tegenwoordig zo slecht, heb je zoveel nachtmerries, dan moet er iemand zijn die je haat. Het wonderlijke is, dat dit zowel kan betekenen: die jou haat, als: die jij haat.

Als ik mijn gedachten op u zou concentreren, dan is het mij mogelijk om vanuit mijn eigen wereld bepaalde beelden naar u over te brengen. Beperkt ongetwijfeld, maar het kan.

Als een mens op aarde sterk geconcentreerd is op een medemens en er bestaat op welke wijze dan ook een band tussen hem en die medemens, dan is het mogelijk de gedachten over te dragen. Zolang nu de denkbeelden die je uitstraalt in overeenstemming zijn met de bestaande band wordt dit een volledige belevingsoverdracht. Het is alsof je je eigen gevoelens, je wraakzucht e.d. aan de ander oplegt als een hypnotisch bevel. Een interessant iets, ofschoon ik u de raad wil geven het niet te proberen, want er zit nog iets anders aan vast.

Op het ogenblik dat ik bezig ben met een dergelijke concentratie en ik niet geloof dat ik mijn doel bereik, word ik plotseling zelf getroffen door datgene wat ik uitstraal. Ik heb dan zo'n grote hoeveelheid emotie, haat of iets anders in mij dat ik het eenvoudig niet kan verwerken. Het resultaat zal zijn dat ik onder mijn eigen suggestie te lijden krijg en word gedwongen op een andere manier te reageren. U ziet het, dit is heel iets anders dan de magie waarover ze u hebben verteld.

O, er zijn wel mensen die werkelijk magiërs zijn. Er zijn mensen die gewoon door vuur kunnen lopen. Zij kunnen met gloeiende sintels in de handen lopen zonder dat er wat gebeurt. Dat gaat ook zonder trucs. Daar zijn wel trucs voor: bepaalde poeders en extracten. Maar ook zonder dat is het zonder meer te doen. Wat blijkt dan weer?

Als je die kwaliteit bezit, dan heb je een gemiddelde lichaamstemperatuur die onder normaal is. De beste voorlopers hebben een gemiddelde lichaamstemperatuur die tussen de 35.1 en 35.3 gr. C. ligt. Op het ogenblik echter dat ze aan hun voorloop beginnen en zich daarop concentreren, stijgt hun lichaamstemperatuur tot bijna 40 gr. C. Er zijn zelfs gevallen geweest, maar dat waren mystici, waarvan de lichaamstemperatuur tijdens bezwingingen, genezingen (bij Pater Pio hebben ze het geconstateerd) opliep tot waarden - zij het voor zeer korte tijd - die rond de 48 gr. C lagen. Hier is dus kennelijk een proces in de mens zelf aan de gang. En als je nu zegt dat het een zuiver lichamelijk proces is of dat het geestelijke krachten zijn die voor een deel in warmte-energie worden omgezet, dat is dan een tweede punt; daarover kun je discussiëren. Maar het feit als zodanig is geconstateerd.

Waarom nu deze begaafdheid of bekwaamheid bij mensen die normaal zo'n lage temperatuur hebben? Het zijn over het algemeen mensen die nogal wat lakoniek aandoen. Het zijn mensen die niet zo gemakkelijk emotioneel worden. Het is alsof er een weerstand is ingebouwd. Die lichamelijke weerstand zou je kunnen begrijpen, als je je realiseert dat deze mensen kennelijk over een emotioneel potentiaal beschikken dat zo groot is, dat ze er zelf aan te gronde zouden kunnen gaan. Zo iemand heeft een bepaalde afscherming nodig. Dat wordt dan doorgaans bereikt door een zekere vertraging in de stofwisselingsprocessen en nog enkele andere lichamelijke processen. Zo'n persoon kan dus bewust de grenzen ontsluiten. En dan zien we weer een eigenaardig verschijnsel.

Op het ogenblik, dat die grens wordt opgeheven, wordt het lichaam weliswaar tot het uiterste beproefd, maar neemt de eigen uitstraling dermate sterk toe dat ze soms zelfs door mensen wordt gezien als een lichtgloed die rond de persoon hangt. Een interessant gegeven.

Wat zit er verder nog bij? We moeten dan naar de mensen gaan die zich voornamelijk met hatha-yoga bezighouden en die leren hun lichaam geheel te beheersen. Men heeft metingen gedaan bij een yogin die zichzelf levend liet begraven. De bekende truc van vele fakirs wordt heel vaak vervalst, maar in dit geval gebeurde het onder wetenschappelijke controle.

De man in kwestie bracht zichzelf eerst in trance. Voordat het graf werd gesloten, heeft men eerst metingen gedaan. Het bleek dat de lichaamstemperatuur in de korte tijd van zijn trance (circa 15 minuten) was teruggelopen tot ongeveer 28 gr. C. Dat is normaal een temperatuur waarbij iemand moet sterven. Maar gelijktijdig was het hele metabolisme zodanig vertraagd, dat men zelfs op dat ogenblik kon constateren dat hij een zuurstof behoefte had die al minder was dan 50e van een normaal mens. Zo werd het aannemelijk dat deze man - hij heeft het inderdaad volgehouden - zich 28 dagen kon laten begraven en toch weer levend uit het graf tevoorschijn kwam. Dit zijn allemaal verhaaltjes. U kunt het echter nagaan, omdat van de punten die ik heb genoemd acten zijn zijn opgemaakt. Mij gaat het om de lichaamstemperatuur.

In de magie horen we heel veel over geesten en geestenwerelden, over bezweringen en wat er allemaal nog bij te pas komt. Er wordt echter maar heel weinig gezegd over de verschijnselen in de magiër en bij de magiër. Daar wij ons bezighouden met de menselijke krachten en niet met de bovennatuurlijke, is het duidelijk dat wij juist daaraan aandacht moeten gaan besteden. Ik kom dan met een aantal conclusies, die ik met de voorgaande voorbeelden hopelijk een beetje aanvaardbaar kan maken.

In de eerste plaats: Als het denken van de mens zodanig is geconcentreerd dat hij hiermede zichzelf en zijn bewustzijn volledig beheerst, dan zal deze beheersing zich uitstrekken tot het geheel van zijn lichamelijk bestaan en zeer waarschijnlijk daarbij ook betrekking hebben op bepaalde geestelijke voertuigen waarover hij beschikt.

In de tweede plaats: Wanneer de mens in een dergelijke toestand verkeert, kan hij energieën in zichzelf opwekken welke voor een deel door het lichaam worden geleverd. Het is niet alleen de kracht van buitenaf. Het is wel degelijk ook de verbrandingsprocessen, het opwekken van levensstromen, het aanmerkelijk vergroten van de levensvloed in de mens zelf waardoor de buitengewone z.g. magische prestatie kan worden geleverd.

In de derde plaats: Daar stoffelijk processen als weerslag of als oorzaak van vele z.g. paranormale of magische processen zouden kunnen worden geduid, moet worden aangenomen dat in de gehele magie en in alle daarmee samenhangende richtingen en structuren juist de lichamelijke processen van de magiër of van degene die het proces op gang brengt een grote rol spelen. Dan kan ook worden aangenomen dat zijn eigen denkvermogen en daardoor een verandering van zijn lichamelijke en eventueel andere functies de oorzaak is voor de fenomenen die het tot stand brengt.

Als we daarmee bezig zijn, dan zit u allemaal te happen en zegt u: Hemeltje, dat kan ik toch niet. Waarbij men zich zeer waarschijnlijk voorstelt dat de magiër met een thermometer bezig is om te zien of zijn temperatuur gestegen of gedaald is. Vergeet dat maar, want het is een automatisch proces.

Als u leert om u op de juiste manier te concentreren, dan kunt u inderdaad uw wereldbesef zodanig vernauwen dat uw gehele energie kan worden geconcentreerd op een enkel doel, een enkele waarneming of beleving. Dat geldt voor iedere mens. Het is hetzelfde effect dat u krijgt, als u iets duidelijker wilt zien en daarvoor bewust uw gezichtsveld beperkt. U kunt een verreijker maken zonder lens. U neemt daarvoor een kartonnen kokertje. Als u daardoor kijkt, dan wordt het gehele gezichtsvermogen op één punt geconcentreerd zodat u op afstand duidelijker waarneemt dan zonder dat hulpmiddel mogelijk is.

Nu denkt u: maar die lichaamstemperaturen dan. Die zijn een nevenverschijnsel. Het is niet een werkelijk verschijnsel. Het is maar een nevenproduct van de zaak. Want op het ogenblik, dat u in deze concentratie bezig bent, gaat u (dat doen ook uw hersenen) uw lichaamsprocessen aanpassen aan het doel dat u zich stelt.

Als u b.v. kracht wilt uitstralen, dan probeert u die kracht met alle geweld in u te voelen. Dat is dan niet alleen geestelijke kracht, maar u probeert uw levenskracht uit te stralen. Dat wil zeggen, dat de processen waarmee normaal de kringloop van levenskracht in uw lichaam plaatsvindt versneld moeten worden. Die versnelling is echter alleen mogelijk, als gelijktijdig ook de andere levensprocessen worden opgevoerd; er moet een evenwicht blijven bestaan. Dientengevolge zal alleen door die concentratie uw lichaamstemperatuur gaan oplopen. U heeft tijdelijk koorts of u krijgt het koud. Want als u zich terugtrekt uit uw eigen wereld en u alleen bezighoudt met zaken die niet lichamelijk zijn, dan is het erg belangrijk dat alles tot rust komt. Dat tot rust komen betekent niet alleen dat u innerlijk "blank" moet zijn. Het is net zoiets van: maak jezelf helemaal leeg. Het gaat erom dat u tot rust komt, zodat andere impulsen en invloeden in uw bewustzijn een grotere rol kunnen gaan spelen.

Als u dat doet, dan zal uw temperatuur dalen, uw bloeddruk iets minder worden, uw ademhalingsritme veranderen. Uw polsslag verandert natuurlijk ook en de kringloop van de levensstromen in uw lichaam zal eveneens worden vertraagd. En deze vertraging heeft een temperatuurdaling ten gevolge. De mens heeft dus wel een zeer grote macht over zichzelf, ook als hij dat niet altijd beseft. Een emms, die zeer geconcentreerd bezig is, zal aan de hand van die concentratie zijn lichamelijke constitutie mede bepalen en veranderen.

Dan komen we vanzelf ook tot andere zaken, als u b.v. bepaalde geestelijke effecten zou kunnen oproepen. Denk maar aan een "donkere kamerséance, aan tafeldans of aan al die ander gezelschapsspelletjes die mensen gebruiken om elkaar ervan te overtuigen dat er misschien geesten zijn, maar dat er hoogstwaarschijnlijk een truc achter steekt.

Op het ogenblik dat de concentratie van een aantal mensen (b.v. bij tafeldans) voldoende groot is, blijkt dat daar energie nodig is. Die energie is voor een deel kinetische energie. Die kun je niet zonder meer uit het lichaam krijgen. Er zijn nu een hoop moleculen aan het botsen, want er is warmte in de kamer. Dientengevolge wordt de beweging van een deel van die moleculen omgezet in een krachtveld; dat is dan het spanningsveld dat op zo'n tafel ligt. Gelijktijdig ontstaat er - en wel onregelmatig - op verschillende punten in de kamer een temperatuurdaling. Je kunt daar niet tegenop stoken.

Als we gewoon bezig zijn met spookverhalen, dan moet u maar eens opletten hoe vaak we het niet hebben over die ijzige tocht, de ijzige kou. Ook hier weer een manifestatie die moet plaatsvinden op uw niveau. Daarvoor is energie nodig. Die energie kan worden ontleend aan materie waarin een hoog bewegingsritme bestaat. Die beweging kan worden omgezet in een andere vorm van energie. Vandaar die kou.

Wanneer u bezig bent met gemeenschappelijk uitstralen van krachten, dan zult u vaak gezien hebben, vooral als het in een gesloten kring gebeurt, dat het volgende effect optreedt: U voelt kou langs de benen en gelijktijdig wordt uw hoofd iets warmer. Het is alsof er een verschil is ontstaan. Het tocht langs de vloer en boven is er ook een beweging gaande, maar die is warm, het prikt gewoon. Hoe kan dat? Dat is heel eenvoudig:

Op het ogenblik, dat u bezig bent, wordt uw levensenergie in een bepaalde richting gestuwd. Omdat het stuwende element voor een groot gedeelte uit uw hersenen komt, zal het merendeel van de energie die u afgeeft of doorgeeft (het kan ook een circulatie zijn) voortkomen uit de hoogste chakra's. Nu heeft u ook nog de laagste chakra's. Maar die zitten nu weer niet zo laag dat ze bij uw tenen zitten; ze zitten een eindje hoger. Het resultaat is, dat

alle levensenergie die u uit de omgeving kunt opnemen door de laagste chakra's onmiddellijk in de levensstroom wordt ingevoegd die doorgaat naar het geactiveerde chakra vanwaaruit die kracht wordt uitgestraald of waarin dat veld wordt opgebouwd. Het resultaat is dus een vermindering van levensenergie en dientengevolge een koude stroom langs de voeten. /zie noot.

Het is eigenlijk doodeenvoudig als je het zo bekijkt. De meeste mensen denken er zo niet over na, want ze begrijpen niet hoe groot de machten zijn die in de mens schuilen. Machten waar hij zelf geen weet van heeft. Zaken die zo automatisch zijn dat men aan de samenhangen ervan, die toch kennelijk bestaan, altijd weer voorbijgaat. In een cursus als deze is het interessant te zien wat er dan aan de hand is. Ik heb u daarom een paar punten verteld. Maar ons onderwerp heeft nog steeds de titel "Magie". Wat is nu magie?

Magie is: door het gebruik van niet kenbare of constateerbare werkingen het veroorzaken van effecten in de eigen wereld of in een andere wereld op zodanige wijze, dat de resultaten daarvan wederom kenbaar worden. Dan is het dus mogelijk dat u met de suggestie b.v. een half werelddeel doorkruist. Zolang de ander maar weet dat die suggestie er is, wordt hij door u daarin versterkt. Als er een algemeen aanvaarde regel of wet is en u gaat daartegenin, dan moet u niet denken dat u zich schuldig gevoelt, dat is misschien helemaal niet waar, maar er is een afwijzing. Deze afwijzing ondergaat u als een druk. Die druk zult u dan onder invloed van de interpretatie van de omgeving als schuld beschouwen.

Zo kunt u dromen zenden over de gehele wereld, mits die dromen zijn gericht op de effecten die ook in de ontvanger aanwezig zijn. U moet wel een afgestemde ontvanger hebben. Maar als de afstemming eenmaal een feit is, dan kunt u elk programma uitzenden. Kijkt u maar naar de radio. Het ene ogenblik is het hatchikeedee, het volgende ogenblik is het een zalvende dominee. Als een afstemming is bereikt, dan is de verdere overdracht niet meer beperkt. De afstemming is het belangrijkste.

In de magie bestaan er een groot aantal middelen die voor afstemming bedoeld zijn zowel op dingen in uw eigen wereld als op wezens in een andere wereld. Die afstemmingsmethode (vaak rituele magie e.d.) zijn eigenlijk hulpmiddelen, want het gaat er helemaal niet om dat elke ritus precies wordt uitgevoerd, dat elk diagram perfect is getekend. Het gaat erom dat u gelooft in de zin en betekenis daarvan, dat u deelneemt aan het gebeuren en daardoor zodanig geconcentreerd raakt op de essentie van de persoon of de geest of wat u ook wilt bereiken, dat hierdoor de afstemming tussen beide punten tot stand wordt gebracht. De effecten die verder optreden zijn dan voor ongeveer 35 tot 40 % suggestief, autosuggestief soms. Wat er overblijft zijn dan reële verwerkelijkingen die dan meestal te maken hebben met geestelijke rijken waarmee een zeker contact is verkregen. Wij noemen dat dan het bouwen van een brug.

Als je zo met die dingen bezig bent, dan moet je wel begrijpen: het afstemmen kan ook zonder hulpmiddelen. Heel vaak is dat bijna toevallig. U bent een hele tijd bezig met bepaalde denkbeelden en steeds komt er één terug. U beseft het zelf niet, maar u bent dan bezig om uzelf te conditioneren. Dat ene denkbeeld heeft zeker te maken met allerlei zaken die in u leven, maar daarnaast heeft het wel degelijk te maken met iets wat voor u belangrijk is; het is een harmonische factor. Anders gezegd: Door de voortdurende herhaling ontstaat er een afstemming waardoor de harmonische factor in u kan inspelen op alle harmonische factoren die elders bestaan. De mensen zeggen dan: Dat betekent dat er iets moet gaan gebeuren. Als u dat denkt, kunt u dat vergeten, want er gebeurt niets. U kunt ook zeggen: Het betekent dat er in mij een afstemming tot stand is gekomen. Op basis van dit afgestemd zijn kan ik nu elke willekeurige impuls zenden naar allen die deze gelijke afstemming met mij delen. Dat is dan een

belangrijk punt: ik ben de zender.

Dat is niet alleen zo in de magie. Dat is zo bij elk z.g. paranormaal verschijnsel. Het komt zelfs voor als we mensen bij een zegening b.v. inderdaad plotseling sterker zien worden. Er zijn vele verhalen over mensen die het H. Oliesel ontvingen en dan plotseling genazen. U zult wel begrijpen dat het zelfje niet een speciaal soort olie is; het is gewoon gewijde olie. Op zichzelf is het geen werkzame factor, maar voor die mens is het het symbool van levenskracht.

Stel nu, dat degene die dat toedient er werkelijk in gelooft; dat komt namelijk wel voor. Dan is er een wederkerige afstemming op wat we dan bij gebrek aan beter maar het Licht of de Christus noemen. Dat is natuurlijk slechts een symbool, maar het betekent dat daardoor de opname van levensenergie bij de patient, die reeds was teruggelopen, weer toeneemt. Hij heeft dus lichamelijk meer mogelijkheden om zich tegen zijn kwaal en zijn zwakte te verzetten. Dit resulteert dan in een reflex in de lichamelijke processen (wat trager maar het gebeurt) en de patient geneest. Dan zeggen ze: Onze Lieve Heer heeft een wonder gedaan.

Ik wil niet suggereren dat u nu naar een stervende moet gaan om hem door zalving beter te maken; dat gaat natuurlijk niet. Wat u nodig heeft is gewoon het gedeelde vertrouwen. Het moet een vertrouwen zijn dat past in het "ik"-beeld van de patient en in het "ik"-beeld van uzelf. Dan is het helemaal niet nodig om er allerlei voorbereidselen voor te treffen. Op het ogenblik, dat die impuls sterk in u aanwezig is, straalt u die uit naar de ander. Wat nog mooier is en dat vergeten de meeste mensen ook: U straalt niet alleen die impuls uit, maar ook een suggestie waardoor uw patient wordt afgestemd.

Nu krijgen we een heel leuk verschijnsel. Hoe vaak heeft u niet gezegd: Denk aan mij b.v. elke avond om 7 uur, dan zal ik mij ook op je afstemmen. Dat heeft u dan inderdaad 3 dagen trouw gedaan. De 4e dag heeft u het vergeten, maar de patient is wel beter geworden. Hij heeft uw kracht wel gevoeld. Raar?

De afstemming, als die eenmaal tot stand is gebracht, is niet alleen op u. U heeft middels de suggestie een afgestemdheid veroorzaakt bij de patient waardoor hij op alle soortgelijke krachten ogenblikkelijk gaat reageren op het gesuggereerde. U moet dan niet zeggen: het is gewoon suggestie. Neen, hij heeft eenvoudig de kracht opgenomen ook al heeft u haar toevallig niet uitgezonden, want kracht is er in voldoende mate aanwezig. Het zijn menselijke krachten.

De mens kan zich instellen op verschillende niveaus van leven, van energie, van geestelijk en ander bestaan. In al die gevallen zal het eenmaal afgestemd zijn daarop betekenen dat die krachten kunnen worden verwerkt volgens het beeld dat in het "ik" bestaat.

Wat gebeurt er op het ogenblik dat je de eerste suggestie gaat uitzenden? Op dat ogenblik stelt u zich dat heel intens voor. Hoe? Dat weet u zelf misschien niet. Voor de een is het het opbouwen van een beeld, voor de ander is het alleen een emotie of het gevoel dat hij a.h.w. een adem uitblaast die oneindig ver weg gaat. Het is alleen maar de voorstelling; dat wil zeggen: de suggestieve factor die u voor uzelf nodig heeft.

Als u zoudt nagaan wat er gebeurt, als u met succes een ander op deze manier helpt, dan zult u merken dat u een ogenblik koorts krijgt. Bij de doorsnee-mens zal het misschien een temperatuurverhoging zijn van een halve gr. Celsius. Als het iemand is die bijzonder begaafd is op dit terrein, dan zal het een temperatuurverhoging zijn van gemiddeld 2 à 2½ gr. En als het iemand is die werkelijk heel goed daarin is, die sterk daarop gericht is, dan kan dat een verhoging geven die zelfs tot 10 gr. C. kan gaan. De temperatuurverhoging op zichzelf is helemaal niet werkzaam; het is alleen maar een neveneffect. Maar aan de hand van dit plotseling warm worden (zo voel je het meestal) en daarna een ogenblik rillerig zijn, kun je wel constateren dat je

inderdaad goed hebt gefunctioneerd. Bij dit alles is er misschien één ding onvoldoende uit de verf gekomen. Dat wil ik in deze les ook nog graag behandelen.

Heel veel mensen denken dat de geest iets anders is dan de stof en omgekeerd. Dat kan wel waar zijn in theoretische zin, maar u bent stoffelijk en geestelijk deel van één stuk bewustzijn. Dat heeft wel niet direct te maken met wat u hier op aarde bent, maar dit is uw concentratie, dit is uw geestelijke waarde en mogelijkheid en daar zit de stof bij inbegrepen. Elke actie en reactie die z.g. magisch is, zal dan ook niet alleen uit geestelijk elementen bestaan, maar tevens stoffelijke elementen in zich bevatten. Je zoudt het zelfs sterker kunnen zeggen: Alleen op het ogenblik, dat er een wisselwerking tussen de geestelijke en de stoffelijke krachten in een mens tot stand komt, zal hij naar buiten toe magisch werken. Elke paranormale prestatie die hij dan levert is in meer of mindere mate op dezelfde eenheid geest-stof gebouwd.

Alle krachten die we hanteren zijn te herleiden tot de levenskracht, die op zichzelf weer een deel van de oerkracht is. Door deze levenskracht te richten en te gebruiken zullen wij gelijktijdig de werking van die levenskracht in ons lichaam, in ons astraal zelfs daarbij aanpassen. Wij zijn een harmonische eenheid. Als die harmonische eenheid niet bestaat, kunnen wij naar buiten toe niet optreden, niet ten goede en niet ten kwade. Maar zolang deze eenheid bestaat, is het mogelijk daardoor met grote intensiteit te werken en uit die eenheid en uit de effecten (zoals temperatuurveranderingen e.d.) vloeit voort een zo juist en zo harmonisch mogelijke afstemming op het doel dat u heeft gekozen en daardoor de grootst mogelijke kans heeft op de verwerkelijking ervan.

Dat de afstemming op de ander, als die van u moet uitgaan daarbij altijd suggestieve factoren inhoudt, is duidelijk. Want de ander zal onder suggestieve beïnvloeding immers langzaam maar zeker zijn optimale gevoeligheid voor uw energieën en uw krachten bereiken.

Dan is magie in feite niets anders dan een gebruikmaken van het totaal van onze geestelijke en stoffelijke kwaliteiten. Door het op de juiste wijze samenvoegen daarvan het bereiken van een zodanig grote aanpassing van onze energieën aan het doel dat we ons hebben gesteld, dat de verwezenlijking in de hand wordt gewerkt.

NOCT.

Terecht wordt opgemerkt dat men soms ook de koude luchtstroom langs het hoofd voelt gaan. In dergelijke gevallen is er sprake van een energie-ontlading. Juist door die energie-ontlading zal dan a.h.w. een tocht worden gevoeld. Alweer hetzelfde effect dat wij bij de voeten hebben, omdat het potentiaal van ons lichaam en de bij onze topchakra reagerende energieën dermate groot zijn dat wij het als een verkoeling, dus tocht of koude, aanvoelen.

In dergelijke gevallen is het opvallend dat meestal de zone van prikkeling, door mij in het gegeven voorbeeld in het hoofd omschreven, zich dan verplaatst naar andere delen van het lichaam. Een extra gespannenheid of prikkeling in een bepaald deel van het lichaam is dan onvermijdelijk. Als het gaat om het kruin- of voorhoofdchakra dat bijzonder wordt geactiveerd, dan is het zeer waarschijnlijk dat wij deze prikkeling voelen in de buurt van de zonnevlecht.

DE GESCHIEDENIS VAN DE ESOTERISCHE SCHOLEN.

Er zijn op deze wereld nogal wat esoterische scholen geweest. Niet altijd is datgene wat ze b achten werkelijk begrepen, zelfs niet door de leerling.

Wanneer we teruggaan tot een betrekkelijk ver verleden (we zijn dan ongeveer 8000 jaar terug in de tijd), dan treffen we esoterische scholen aan die werken met beelden als de zon, het licht, het vuur. Daar achter zit in feite de onstoffelijke energie. Als ze de mens confronteren met zichzelf, dan is het een gang door de elementen, een gang door hemel- en hellewerelden. Maar als we kijken waar het op neerkomt, dan is het de confrontatie van de mens met zichzelf. Hoe je ook door de tijd heen gaat, altijd weer blijft hetzelfde element van onbegrip bestaan. Op deze avond zou ik van mijn kant willen proberen een ietwat beter begrip voor die esoterische wereld en haar waarden tot stand te brengen.

In u berust de kracht van uw eigen wezen. De kracht van uw wezen is de kracht van de eeuwigheid, dus van het tijdloze. Daar in het tijdloze een flux van energie eigenlijk niet denkbaar is, want het zou dan een tijdsverschijnsel zijn, is het gelijktijdig een werkelijkheid die volledig gefixeerd is. Vanuit het gefixeerde echter bent u verbonden met het geheel, want één verandering in u zou betekenen een verandering in het geheel. Misschien kunnen we dat bijbels terugvinden: "In den beginne was het Woord en het Woord was God."

Het Woord: het is de beweging, het is de uiting, de omzetting van energie. Vanaf dat ogenblik is het totale tijdloze gedwongen om die energie te leveren wil het zichzelf blijven.

Nu zullen heel veel mensen hiertegen bezwaar maken. Dat kan ik mij voorstellen, want God is nu eenmaal iets waarvan men een zeer bepaald beeld heeft dat men los wil denken van alle verschijnselen van de schepping en daarboven staand en regerend. Maar is dat waar?

Als je diep in jezelf kijkt, komt er een ogenblik dat je eigenlijk niet meer weet wie of wat je bent. Gelijktijdig wordt dit vaak als een mystieke verheerlijking ervaren. Het is de grootste volledigheid van bestaan die denkbaar is. Het "ik"-beeld is dan niet meer aanwezig. Het is een benadering van de toestand van het tijdloze, van het eeuwige. Alle fasen daaronder zijn gekenmerkt door verschillende trappen van beweging, van actie.

Als je als mens in jezelf gaat, dan word je geconfronteerd met de tegenstrijdigheden die in je persoonlijkheid bestaan. De grote moeilijkheid daarbij is dat je meestal probeert die tegenstrijdigheden op de een of andere manier weg te redeneren. Je zoudt ze echter moeten erkennen. Je zoudt hun evenwichtigheid moeten erkennen. Op het ogenblik, dat je het innerlijk evenwicht hebt erkend, hebben die eigenschappen op zichzelf geen invloed meer.

Mensen spelen met een spel van goed en kwaad. Zij willen alleen goed zijn. Maar als je alleen goed bent, ben je kwaad. Dat klinkt vreemd, maar het is waar, want je bent alle evenwicht kwijt. De werkelijkheid is nu eenmaal niet gelegen in alleen licht of alleen duister, maar in het bestaan van beide waarden. Alleen waar licht en duister aanwezig zijn, daar is kenvermogen, is er omschrijvingsmogelijkheid, is er belevingsmogelijkheid. Waar een van beide regeert is niets. Dat geldt ook voor u.

Wie begint aan de reis in het innerlijk, zal moeten leren wat de esoterische scholen altijd al hebben verteld: dat we leven in een dualistische wereld. Een dualisme dat ongetwijfeld altijd verkeerd wordt verstaan: b.v. de eeuwige strijd tussen God en de duivel die soms ook nog schaakspeelt om een zieltje. De werkelijkheid is doodgewoon dat wij leven binnen de begrenzing

van het kenbare. Dat geldt zowel in onszelf als buiten onszelf. Door de benoeming, of we dat nu vuurnoemen, het duister, de zon, de maan of de zon en de aarde, maakt dat eigenlijk geen verschil uit. De benoeming, die wij in de oude scholen hebben gevonden, is er één die voortkomt uit de religieuze opvatting en de noodzaken van die tijd. En dat zal nu ook nog het geval blijven. Maar de erkenning van beide waarden is de eerste noodzaak. Pas wanneer we in onszelf alles erkennen wat er in ons bestaat, kunnen we verder gaan.

Er zijn mensen die zeggen: Ik wil hoog-geestelijk zijn, dus moet ik de stof verwaarlozen. Nu ja, dat staat hen vrij. Anderen gaan op dieet omdat ze slank willen blijven. Veel verschil maakt het niet. Maar realiseer je nu eens even wat je zegt. Je zegt dus: Een deel van mijn bestaan, van mijn wezen en van mijn ontwikkeling moet ik uitschakelen om de andere delen mogelijk te maken. Wie kan dat zeggen? Wie kan een aspect van het stoffelijke uitschakelen en zeggen dat het geestelijke daarvoor in de plaats treedt? O zeker, ik ken die mooie termen. De transformatie en de transmutatie. Maar wat ze daarbij vergeten is: wanneer je iets transmuteert, moet het er eerst zijn. Wanneer je iets transformeert, moet de eerste vorm er zijn voordat de tweede daaruit kan voortkomen. Het is niet de ontkenning. Het is alleen een verandering van uiting.

Misschien kunt u dat vergelijken met een mode-aspect. U gaat in de zomer ook niet naar het strand met een bontjas. In Nederland is dat misschien denkbaar, maar in andere landen gebeurt dat niet of zeer zelden. Waarom? Omdat dat op dat moment niet past. Wanneer u nu innerlijk gaat kiezen voor geestelijke of andere waarden, dan doet u dat omdat het andere op dat moment niet past. U verworpt dus niets, maar u kiest voor de meest juiste uitingsvorm.

In vele van de oude esoterische scholen was ook een mate van magie inbegrepen. Als we denken aan de Pythagorese scholingen b.v., dan worden we geconfronteerd niet alleen met de kunst van het luisteren (het eerste dat de leerling moet leren), maar daarnaast ook met de kunst van tonaliteit, een bepaalde vorm van melodische weergave (muziek) en vandaaruit de uitdrukking, de expressie. De meeste mensen denken daar blijft het dan bij. Neen, het was alleen zo, dat achter deze verschillende vormen van uiting de erkenning lag van de eigen innerlijke waarde.

Die innerlijke waarde werd in die groepen toen uitgebeeld met bepaalde mathematische beelden en verhoudingen. Een redelijke methode, omdat voor de mens daarmee bepaalde wetmatigheden konden worden vastgelegd zonder dat hij direct in conflict kwam met zijn omgeving. U kunt b.v. naar uw bureaus toegaan en zeggen: God spreekt in mij. Dan vragen ze onmiddellijk bij welke secte u zich heeft aangesloten. Vele secten worden door niet-secten leden als insecten beschouwd. Als u dat in u heeft, dan komt u op een wereld terecht waarin u moet kiezen.

In een van de oudere scholen, de inwijdingsschool van Isis, wordt dit als volgt geformuleerd.

"Slechts daar waar ik het verstrooide kan terugbrengen tot eenheid, krijgt het gestalte. De gestalte die het verkrijgt, moet beantwoorden aan de noodzaak van het gebeuren die in mij wordt beseft."

Het beeld, zoals u merkt, hangt o.a. samen met de opstanding van Osiris. Maar dat op zichzelf was niet zo belangrijk. Het ging erom dat degene die in deze school leerde werd bijgebracht:

In jezelf is een enorme verdeeldheid. Als je inkeert tot jezelf, dan word je geconfronteerd met allerlei stukjes en beetjes van: dit is goed en dat is kwaad, dit is waar en dat is niet waar. Pas als je dat alles hebt samengevoegd tot één beeld en één zekerheid, is er een mogelijkheid om er iets mee te doen. Pas dan krijgt het innerlijke beeld en de innerlijke

wereld werkelijk betekenis.

Daarbij komt altijd ook weer het idee van reiniging op de voorgrond. Zelfs in een tijd waarin de lichamelijke reinheid zeker niet zeer hoog werd aangeslagen (ik denk nu aan de vroege middeleeuwen) was reiniging van het lichaam voor die mensen een voorschrift, maar ook een geestelijke reiniging. Waarom?

In u heeft u niet alleen de waarde van uzelf opgeslagen. U bent omgeven door een wereld die niets anders doet dan haar afval van regels in uw tuintje te deponeren: zo is het en anders niet. Kijk, dat die andere mensen dat zo zien is hun zaak. Maar u kunt uw werkelijkheid, uw waarheid, uw innerlijke kracht en beleving toch niet laten dicteren door dat wat anderen denken. U kunt toch niet leven op grond van wetten die helemaal niet stroken met uw persoonlijkheid. Misschien dat u dan toch nog de eenheid in uzelf bereikt (de herrezen Osiris), maar dan is het er wel één die geketend, gemuilkorfd is door al datgene wat anderen u hebben bijgebracht dat o zo belangrijk is.

De reiniging is niet alleen maar het lichaam zuiveren, hoe goed en gezond dat ook moge zijn. Het is wel degelijk de geest zuiveren. Al datgene wat niet bij mij behoort, moet ik terzijde werpen, opdat ik geconfronteerd met dat wat ik werkelijk ben uit de vele delen en de schijnbare strijdigheden het geheel kan vormen van de persoonlijkheid die in mij leeft en zo de kracht, die in het tijdloze bestaat en die ik door mijn wezen in de tijd tot uiting kan brengen.

Een rare geschiedenis misschien voor velen. Maar esoterische scholen hebben altijd de naam gehad een beetje eigenaardig te zijn.

Als we dan proberen om hun systeem verder na te gaan, dan blijkt dat de meeste ervan heel veel inwijdingsprocedures kennen die lopen van uittredingsbelevingen waarin men verschillende hellewerelden doorloopt tot proeven met de verschillende elementen en het z.g. sterven dat in Egypte erg in was. Die mensen waren door de dood wel erg geobsedeerd. Het kon zelfs komen tot de absolute onderwerping, die in bepaalde nieuwere esoterische scholen nog steeds van de leerling wordt geëist.

De uitbeelding op zich doet niet ter zake, maar de inwijding is een confrontatie met de verschillende waarden die in je bestaan. De mens, die in zich de hemel draagt, draagt in zich ook de hel. Dat kan niet anders. Hoe groter je bewustzijn van het licht, des te groter je bewustzijn van het duister. Daar kun je niet aan ontkomen. Hoe verder je krachten ingrijpen in de lichtende wereld en vandaaruit werkzaam kunnen zijn, hoe meer je ook gedomineerd kunt worden door de duistere krachten, die in je wezen bestaan en die uit jou naar voren kunnen treden.

De inwijding heeft een doel om deze dingen te erkennen. Je moet meester zijn. Niet alleen meester van het duister dat in je schuilt, maar ook van het licht dat in je bestaat. Je moet het wapen van het licht kunnen gebruiken om het duister te verdrijven, zeker. Maar je moet ook weten dat het duister noodzakelijk is om het licht te begrenzen op het ogenblik, dat het licht, slechts op één punt geconcentreerd zijnde je een volledige waarheid moet openbaren, want daarvoor dienen de beproevingen. Het is het overwinnen van angsten, zeker; maar ook het overwinnen van begeerten. Het is het overwinnen van de droom en gelijktijdig het meester worden over de werkelijkheid. Het is een veelzijdigheid die moeilijk denkbaar is voor mensen, die dergelijke processen zelf niet hebben doorgemaakt.

In het geheel van de inwijdingsprocessen en al datgene wat erbij te pas komt, krijgen wij ook steeds weer te maken met die schijnbare bijkomstigheden.

Er zijn inwijdingsprocedures geweest waarin een mens moest weten te schrijven en te lezen; dat was in die tijd erg belangrijk. Hij moest leren kruiden aan te wenden. Hij moest leren ook de sterren te duiden. Kortom, dingen die op zichzelf onbelangrijk waren en in de ingewijde kring ook als zodanig werden beschouwd. Maar de mens moet leren hoezeer hij verbonden is met de eigen-

schappen en kwaliteiten van de wereld om hem heen. Hij moet leren hoe gedachten materieel vorm kunnen krijgen. Hoe materiële vormen kunnen worden omgezet in gedachten. Dat was de essentie van al die scholingen die vooraf gingen aan de werkelijke inwijding van de esoterische groep.

Nu zult u zeggen: Dat is allemaal heel mooi, maar esoterie is dat eigenlijk niet het zoeken naar de krachtbronnen in onszelf? Maar hoe wilt u die krachtbron vinden, als u het landschap niet kent? Denkt u misschien dat u door het duister kunt gaan en die ene ster zoudt kunnen vinden die alle kracht geeft en dan weten wat het duister behelst en dus meester zijn over het duister? U moet eerst weten waar u bent, voordat de kracht die u bezit betekenis gaat krijgen.

Ik weet, dat er vele mensen zijn die altijd erg boos zijn, als je begint met bijbelse vergelijkingen. Maar mag ik u eraan herinneren dat niet alleen in het christendom, maar ook in vele andere godsdiensten met een inwijdingsleer, in vele esoterische scholen bovendien wordt geleerd dat degene, die het hoogste licht bereikt, eerst door het diepste duister is gegaan. Als je herrijzen wilt als de levende zon, dan zul je eerst met het dodenschip door de rivieren van de onderwereld moeten varen. Als je ten hemel wilt gaan, zul je eerst ter helle moeten neerdalen. Dat klinkt krankzinnig. Jezus, gestorven, neergedaald ter helle, de derde dag herrezen uit de dood. Wat moet je daarmee beginnen? Totdat je gaat begrijpen dat de hel, het duistere moet worden gekend zoals het licht moet worden gekend, voordat de tijdloze waarheid zich kan openbaren.

Alles wat we vertellen over magie, over de krachten van de mens en over al die andere dingen, want we praten over heel wat, zou je eigenlijk moeten terugbrengen tot een soort topografie van het eigen wezen. Wat ben ik? Wat leeft er werkelijk in mij? En dan niet met de verwerping van het een en de aanvaarding van het andere, maar werkelijk met de aanvaarding van alles.

Leer uzelf aanvaarden zoals u bent. Leer beseffen wat er allemaal in u schuilt. Zoals in een van de oude inwijdingsleringen wordt gezegd:

"Wie zichzelf kennende de kracht vindt waaruit hij bestaat, hij is waarlijk een der goden."

"Wie aarzelt zichzelf te offeren, zal altijd de knecht en slaaf zijn van alle machten die in hem bestaan. Maar wie bereid is zichzelf te offeren om de waarheid te zijn, hij zal uit de waarheid levende alles overheersen."

Of om het iets christelijker te zeggen en dan zitten we na 1600, ook dit is een inwijdingsleer:

"Hij, die in zich het levende vuur en de kracht van de Christus kent, hij brengt uit zich voort de kracht die het duister verslaat, maar gelijktijdig het duister omschrijft. Want hij, die niet kan samenvoegen de krachten van het hoge licht en van het diepe duister, hij zal nooit het ware goud maken."

Als je de geschiedenis van al die esoterische scholen nagaat, dan ontdek je: er is eigenlijk maar één werkelijkheid waarmee ze voortdurend werken. Of je nu kijkt naar de modernste esoterische scholen en je zoekt de ware ingewijde daaronder, je gaat terug tot het ogenblik dat Atlantis nog op aarde bestaat en de Witte Priesters nog raad geven op hun bergtopjes, je vindt één en dezelfde waarheid. De beelden veranderen, de taal verandert, de symboliek verandert, maar het wezen blijft gelijk.

In de geschiedenis van de esoterische scholen op aarde word je geconfronteerd met één werkelijkheid. Elke esoterische school gaat uit van de volledige aanvaarding van eigen wezen en eigen wereld. Pas waar deze een feit wordt, is de volgende fase de erkenning van het licht, het doordringen tot een waarheid die eindeloos mogelijk is geworden.

Een ingewijde gaat niet naar een andere wereld. Hij wordt niet verheven boven de mensheid. Hij keert terug naar de wereld waarin hij heeft geleefd, naar de plaats waar hij heeft bestaan. Hij leeft precies als tevoren, met één verschil: hij kent de zin en betekenis der dingen. En waar hij het noodzakelijk acht, kan hij het evenwicht veranderen zowel in zich als rond zich. Dat is meesterschap, geen vakmanschap. Meesterschap is kennis van jezelf, zeker in de esoterie.

Er zijn esoterische scholen geweest (er is er één geweest in het Zevengebergte) die zijn uitgegaan van wat wij tegenwoordig Zwarte Magie noemen. Er zijn beschrijvingen betreffende hoe je het eeuwige leven kunt krijgen, hoe je anderen kunt doden, hoe je doden kunt opwekken. Als je daarmee wordt geconfronteerd, denk je: Nou, dat is maar een zootje geweest. Uiterlijk was het dat ook. Maar probeer nu eens door te dringen tot datgene wat er werkelijk bestaat.

Dan blijkt dat de Gehoornde (afgeleid van Isis oorspronkelijk, maar later geworden tot symbool van de God-Bok van Mendes) die vereerd wordt een weerkaatsing is. Het gaat niet om een demon of duivel, zoals men verkeerd heeft gedacht en zoals vele halve leerlingen en halve ingewijden overal hebben gepredikt. Het gaat om de kracht van de natuur die in haar eenheid met de kracht van de geest de eeuwige werkelijkheid kenbaar maakt. Het is de weg van de mens, die in de samenvoeging van licht en duister in zich de werkelijkheid ontdekt en uit die ontdekte werkelijkheid de betekenis van het leven kent en daardoor het leven op zichzelf ook weer aanvaardt.

Typerend is, dat de werkelijke ingewijde van welke school dan ook (we kunnen zelfs spreken over mythische meesters, een doekoen kunnen we er ook bijhalen) opent wel de weg naar de inwijding voor anderen, maar in zichzelf is hij een complete eenheid. Wanneer hij predikt, dan predikt hij voor degene die niet weet, opdat hij zal zoeken. Maar wanneer hij is, dan heeft hij het niet nodig om vormen aan te nemen of vormen achter te laten. Zijn persoonlijkheid is onbelangrijk geworden. Toch kan hij optreden, zoals vele meesters op aarde hebben gedaan, als een mens. Hij kan wonderen doen zoals Apollonius van Tyana of Jezus. Hij kan zich offeren of vorst worden zoals eens de eerste vorsten die Egypte hebben groot gemaakt. Hij kan de leraar van de onthechten zijn zoals de Gautama Boeddha. Of hij kan de leraar zijn juist van de absolute macht, de absolute plicht zoals sommige figuren in de oudheid.

Als je al die scholen bij elkaar neemt, dan blijkt steeds weer: Wij moeten ons wezen leren kennen. Wij moeten het licht en het duister in ons wezen leren groeperen totdat we de eenheid hebben gevonden die we zijn. Eerst als wij die eenheid waarmaken met al wat we zijn en aan middelen kennen, zullen wij de eeuwigheid, de tijdloosheid in onszelf beleven.

In die beleefde tijdloosheid zullen wij de werkelijke zin van het bestaan kennen, maar ook de macht bezitten die noodzakelijk is om de werkelijkheid van ons bestaan uit te drukken in welke wereld dan ook.

Dit is misschien een beetje anders dan anders. Ik weet, dat de meeste mensen die zich met esoterie bezighouden heel graag horen hoe je via de innerlijke trappen omhoog klimt.

Luister: Als je eenmaal de bron van de kracht kent en je streeft daar naartoe, heb je geen trappen nodig, dan word je omhoog gedragen door je besef, mits je het duister niet ontkent waaruit je opstijgt.

Als je met een demon te maken hebt, dan heeft hij macht over je totdat je de God beseft die zich ook door hem manifesteert. Op dat ogenblik is hij eenvoudig een factor van erkenning geworden die in je wezen bestaat en die door je wezen eventueel tot uiting kan komen, maar waarbij geen heerschappij meer bestaat over jouw wezen, maar de kracht in jezelf de enig beslissende is, je besef van eigen wezen het enig bepalende is voor al datgene wat je zult zijn in welke wereld dan ook.

Een van de grote geheimen die tot op heden toe bestaan is wel: het leven in de wereld die geen wereld is. Wij denken dan aan de verborgen Hiërarchieën en aan al degenen die datgene zullen bereiken wat wij nooit zullen bereiken. Het bestaan in een wereld die geen wereld is betekent alleen maar: een bestaan dat onttrokken is aan de bepaaldheid door vorm; dat vergeten de mensen.

Als ik spreek over een Verborgen Priesterrijk, dan is dat niet een plekje ergens ver weg-gedrukt in een geheimzinnig grottenstelsel of desnoods wat mij betreft op de een of andere planeet aan de hemel. Het Verborgen Priesterrijk is het rijk van de waarheid waarin de tegenstellingen erkend en aanvaard zijn binnen het "ik" en daardoor het besef mogelijk is van de werkelijke harmonie.

De macht van de werkelijke harmonie zal dan niet veranderen wat is, maar zal bevrijden wat aanvaard is zoals het wordt uitgedrukt. Of denkt u dat de Heer der Wereld ergens in de grotten onder Tibet klaar staat met zijn leger van ondergrondse bewoners en zijn Grote Raad om de wereld te overerven? Denkt u misschien aan een Armageddon waar de machten van het duister, aangevoerd door het Beest zullen oprukken tot zelfs de skeletten opstaan en de Demon zullen terugdrijven naar de hel.

Het zijn mooie voorstellingen, maar het zijn beelden die pas zin krijgen, als ze in u worden beseft. Dat doen de mensen niet. Het Laatste Oordeel willen ze graag meemaken, als ze maar aan de goede kant staan. Het Beest kennen ze altijd. Degene die ze niet mogen is het Beest. Men begrijpt niet waar het om gaat. Laten we het eens getalsmatig uitdrukken misschien dat het dan duidelijker wordt.

9 is in praktisch alle esoterische systemen het hoog-heilig getal. Het is het getal van het "ik" dat voor God treedt of het getal van de hogepriester. Tel nu 6-6-6 op volgens de kabalistische waarde, dan krijgt u ook 9. Vermenigvuldig al die zessen eens met elkaar en herleid het eindproduct. U komt tot 9. Met andere woorden: het Beest is iemand die treedt voor God! Maar waar ligt dan het verschil? Waar ligt het verschil tussen de hoog-heilige en de verworpenen, als ze herleid tot hun essentie hetzelfde zijn? Besef dan het esoterisch geheim.

Het esoterisch geheim van alle scholen door alle tijden heen: in ons leeft zowel het Beest als de Redder. In ons is hun wezen ondanks alles versmolten. Wij kunnen niet duivel zijn zonder meer. Wij kunnen niet engel zijn zonder meer. Wij zijn altijd een beetje van het een en een beetje van het ander. Er bestaat geen mens, die niet voor een stukje duivel is. Er bestaat ook geen mens, die niet ergens een stukje engel in zich draagt. De vraag is alleen maar: Kun je die dingen scheiden? Dan krijg je de eenzijdige uiting. Of kun je deze eenheid beseffen? Dan blijkt, dat ons hele dualistische wereldje wordt herleid tot een en dezelfde waarde waarin alles uiting is van de ene Kracht; waarin de ene Kracht, het tijdloze, het onveranderlijke de enige werkelijkheid is waarvan alles wordt afgeleid.

De geschiedenis van de esoterische scholen toont aan dat deze waarheid, deze wijsheid zo oud is als de gekende menselijke beschaving en zelfs voordien al bestond. In hun geschiedenis zien we altijd weer dat juist deze waarheid wordt verborgen achter symbolen, achter rituelen, achter vaak verwarrende formuleringen en leerstellingen. Waarom?

Wanneer de mens niet eerst in zichzelf de eenheid vindt, dan moet hij voortdurend een keuze maken in de verdeeldheid waarin hij leeft. En als hem die keuze onmogelijk wordt gemaakt, dan weet hij niet meer waar hij naartoe moet, dan is hij stuurloos, dan vernietigt hij zichzelf steeds weer. Daarom is die vertroebeling, die vermomming noodzakelijk. Daarom wordt de grootste waarheid vaak met een soort mimicry omgebouwd tot een chemische formule, het een of ander algebraïsche raadsel of zelfs tot alleen maar een lichte grap. De mens is niet in staat om die dingen te begrijpen. Toch is het deze waarheid van de onveranderlijke werkelijkheid die in elke esoterische school

de hoofdrol heeft gespeeld. Of men zich nu beriep op Isis, op Nabu, op wie dan ook in het verleden, of men zich heeft beroepen op de wijsheden en openbaringen van Mohammed, op het leven van Jezus, op de prediking van de Boeddha, dat maakt weinig verschil uit. Als de school de waarheid brengt - en vele scholen hebben dat gedaan - dan zeggen ze de mensen steeds weer:

Vind de eenheid in jezelf. Verwerp al datgene wat niet werkelijk deel is van je persoonlijkheid en probeer de rest eens samen te voegen totdat je dat ene levende geheel krijgt dat je zelf bent. Jezelf kennende zul je het tijdloze vinden in het beeld van jezelf. En de kracht en de werkelijkheid van het tijdloze zullen zich openbaren in alle verschijnselen in de tijd.

Een mens die verdeeld is tegen zichzelf, een mens die zijn wereld afmeet met maatstaven waarvan hij de betekenis niet kent gaat ten onder. Wie niet bereid is deze werkelijkheid te accepteren en in zich te verwerken, hij zal moeten leven in een wereld vol drogredenen waarin de grootste geestelijke wijsheid soms wordt omgevormd tot een psychisch trauma waarin de grootste erkenning van het licht gelijktijdig wordt de bevangenheid door de krachten van de hel.

Dat is in de geschiedenis van de esoterische scholen het belangrijke, het bepalende punt geweest. Dat is de werkelijkheid waarmee ook u zal worden geconfronteerd.

Zolang u een scheiding maakt tussen uw innerlijke wereld en datgene wat u stoffelijk bent, zult u nooit iets bereiken. Zolang u delen van uzelf verwerpt of probeert te vervangen door datgene wat u van buitenaf is geleerd, zult u niets bereiken in dit leven en een lange tijd verder moeten gaan in andere werelden of in nieuwe levens zoeken naar de werkelijkheid. Maar als u in uzelf de eenheid vindt en weet dat deze eenheid in elke wereld en overal geuit moeten worden, dan vindt u in u de lichtende kracht, die de werkelijke openbaring met zich brengt, die onomschrijfbaar is, maar die voor een ieder als een tijdloze ervaring toch te bereiken valt.

x Als conclusie op wat u in het begin heeft gezegd, heeft dus iedere gedachte invloed op het geheel.

- Dat is inderdaad waar, voor u. Want uw wereld is een weerkaatsing van datgene wat u bent. Elke gedachte die u kent, die u beseft, die van u uitgaat, beïnvloedt al datgene wat rond u is, voor u. Maar niet noodzakelijkerwijs voor anderen. Alleen als het tijdloze in u mede aanwezig is, beseft en erkend wordt, zal de werking die u naar buiten brengt a.h.w. dwingend zijn op de wereld buiten u. Maar dan zult u geen dwang meer willen uitoefenen op de persoonlijkheden die u ontmoet. U zult alleen de onaanvaardbare factoren afwijzen die u aantreft in uw wereld, zelfs in andere persoonlijkheden en daardoor een harmonie tot stand brengen die in u voortdurend aanwezig is en die in anderen daardoor mogelijk kan worden.

:--: